

til at returnere paa. Ligeledes kan jeg ikke andet end slutte mig til det Ønske, som det ærede Medlem udtalte om en Dampstiksborsbindelse, Statsdampstiksborsbindelse, mellem Kalundborg og Sjælland. Det vil have Betydning ikke blot for Kalundborg og for den Del af Sjælland, hvis Jærnbaner komme til at udmunde i Kalundborg, dels øst fra og dels sydøst fra, men sikkert nok for hele Forsbindelsen mellem Sjælland og Sjælland, mellem Kjøbenhavn og Sjælland. I den Henseende er jeg fuldstændig enig med den ærede Taler, og jeg vilde ønske, at den ærede Regering vilde se sig foranlediget til at tage Hensyn til disse Ønsker, men jeg tror ogsaa, at det ligger i dette Forslag, eller det vil blive en Følge af dette Baneanlæg, at dette sker; thi den ærede Regering har fremhævet, at et vægtigt Øjemed med denne Bane er at tilvejebringe en Forbindelse fra Kalundborg ned mod Masnedjund og derfra videre syd paa. Selv om det ikke bliver Hovednyttens af denne Bane — Betydningen overdrives maaske noget i saa Henseende — ligger der dog efter Motiverne og efter Udtalelser fra Regeringen i den ærede Ministers Tanke, at det skulde blive en Hovedlinie i Landet, og dertil udtræves selvfølgelig en Dampstiksborsbindelse mellem Aarhus og Kalundborg. Jeg tror derfor, man kan nære Forventninger om, at naar denne Bane kom i Stand, da vilde, som det ærede Medlem fra Kalundborg (M. Sørensen) har udtalt, den videre Udvikling være selvfølgelig. Efter at der i det andet Ting er opnaaet Enighed om Retningslinien for denne Bane, og efter at Regeringen har stillet sig paa samme Standpunkt som Hovedmassen af Egnens Befolkning samt Holbæts Amtsråd, tror jeg ikke, det er rigtigt at røre mere ved Retningslinien. Man veed, at naar man gør det, bringer man let hele Sagen i Fare og kommer let til at gøre mere Skade, end den Gavn vilde være, som man tilsigter. Jærnbanesagerne komme jo til os fra Landstinget, og det er jo Stil og Brug at fremsætte dem først i Landstinget, og vi ere jo under de politiske Forhold, vi leve under, nødt til at tage dem og anvende mindre Kritik, end vi ellers kunde anvende paa dem. Men ved nærværende Forslag er der i Virkeligheden ikke Anledning til at anvende noget længere Tid; thi jeg tror i dette Tilfælde, at Regeringen har truffet det rette i højere Grad end ved Forslaget om Slagelse — Næstved Banen, særlig hvad Slagelse Banegaard angaar, og i højere Grad end ved andre Forslag, der ere komne fra Regeringens Side eller til os fra Landstinget. Der er et Punkt, som egentlig ikke vedrører Lov-

forslagets Tekst, men som jeg dog skal berøre. Det er en lille Forandring ved den Linie, som er affakten paa det Kort, der findes i Bureauet, som jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Der indkom for et Par Aar siden fra Egnen ved Havrebjerg et Andragende om, at Banen maatte komme til at gaa en lille Smule østligere, hvorved den vilde komme nedensfor en vanstelig Bante, og det blev nøjagtig paapeget i dette Andragende, hvorledes man uden Forlængelse, eller i alt Fald saa godt som uden Forlængelse, og vistnok ad en med Hensyn til Terrainet gunstigere Linie vil kunne foretage denne Forandring. Jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed herpaa; det er noget, som kan ske uden Hensyn til det Lovforslag, som foreligger, og dersom der fra den ærede Regerings Side maatte være Mulighed for at imødekomme Ønsket i saa Henseende, haaber jeg, at den ærede Minister vil tage Hensyn til dette Andragende. I Forbindelse med den foreslaaede Bane har den ærede Minister henledet Opmærksomheden paa Nødvendigheden af at tage Hensyn til de Egne, der ligge østligere end den foreslaaede Linie, og i saa Henseende har der allerede tidligere været omtalt et Forslag om en Jærnbane, fra Høng til Tølløse. Der foreligger ikke fra Regeringens Side noget Forslag herom, og efter hvad den ærede Minister tidligere har udtalt, er det jo heller ikke Regeringens Mening, at denne Bane bør anlægges som Statsbane, men den mener, at den bør være en Privatbane. Jeg tror ikke, at der vil være nogen Risiko forbundet med at anlægge den som Statsbane med Tilskud fra Egnen, og jeg tror, at denne Bane vilde have en saadan Betydning, at den vel kunde fortjene at blive anlagt som Statsbane, men efter de fremkomne Udtalelser, som havde en meget bestemt Karakter, tør jeg ikke nære Haab om, at det vil kunne naas. Jeg tvivler ikke om, at Regeringen, naar der fremkommer Forslag om dette Baneanlæg som en Privatbane, vil stille sig lige saa gunstigt overfor det, som den stillede sig med Hensyn til det Forslag om en Privatbane fra Viborg til Nalestrup, som blev vedtaget for 2 Aar siden. I den Afstale eller Overenskomst, eller hvad man vil kalde det, som blev truffet for 3 Aar siden, blev det jo fra det daværende Udvalgs Side udtalt, at en Bane mellem Høng og Tølløse burde behandles paa samme Maade og have det samme Statstilskud som Banen fra Viborg til Nalestrup, og den højtærede Minister stillede sig, som det vil erindres, saa velvillig overfor de Afstaler, der bleve truffet i Udvalget, at jeg tør nære Haab